

da bo vaše srce — to srečno srce! Bodite čuječi — vedno in povsod čuječi, ker od vseh strani prežijo roparji in tatovi, da bi vam odvzeli ta vaš neprecenljivi zaklad. Ogibajte se nevarnosti, pred katerimi vas tolikrat svarijo vaši dušni učenci; pridno pa rabite pomočke, katere vam tolikrat svetujejo in priporočajo za ohranjenje sv. čistosti! Zlasti pa napolnajte s svetimi mislimi in željami glavo in srce, da nečiste niti prostora ne bodo imele. Strah božji naj vas prešinja vsikdar in povsod, da ste junaško pripravljeni raje zgubiti življenje, kakor nedolžnost!

Sveti Alojzij

nam je v trojnem oziru bliščeč izgled svete čistosti. 1. Kaže nam, kako lepa je sv. čistost; dokler bo sv. cerkev stala, t. j. do sodnega dne bode slovelo ime sv. Alojzija po vseh pokrajinah širnega sveta, v nebesih pa bode med najsrečnišimi vekomaj vžival izredne blagre in sladkosti. — 2. Uči nas, v čem se razodeva ta angeljska čednost, namreč: a) v mislih in željah, ki so bile vedno čiste kakor limbarjev cvet, ker sprejel je od Boga izredno milost, da niti skušnjav ni imel nečistih; b) v besedah, ker milo je obžaloval vse življenje kot največjo nesrečo, da je bil kot majhno dete spregovoril nekaj nečednih besedi, pa le zato, ker se ni razumel njih zlobnosti; pozneje pa ni nikdar prišla le količkaj nespodobna beseda iz njegovih angeljsko čistih ust, in ostro je posvaril vsacega, kateri bi se bil drznil v njegovi pričujočnosti spregovoriti kako nečisto besedo; c) v dejanju, ki je bilo vedno le v spodbudo vsem, kateri so ga poznali. Ob neki igri se mu je naložilo, naj bi na steni poljubil senco neke soigrajoče deklice, a sv. Alojzij se vstraši, zbeži in nikdar več ga ni bilo mogoče pripraviti k taki igri. — 3. Prepriča nas, koliko si je treba prizadevati za sv. čistost, katero je toliko ljubil, da je bil pripravljen vse dati zanjo. Živel je v velikih nevarnostih: po raznih grajščinah, kjer je bilo mnogo nevarnih razvad, zapeljivih veselie; mehkužnih gostij itd. — torej za greh premnogo priložnosti; občevati mu je bilo z raznovrstnimi ljudmi

— in vendar je ostal čist in angeljsko nedolžen med tako viharnim svetom. To pa je dosegel le z nebeško pomočjo, katero si je sprosila z obilno in gorečo molitvijo, zlasti po Mariji, kateri je zgodaj z obljubo daroval svoje devištvo, s pogostim prejemanjem sv. zakramentov itd. in pa z neprestanim lastnim premagovanjem, ker se je tako skrbno ogibal vsega, kar bi bilo količkaj nevarno njegovi čistosti, ker se je tolikanj zatajeval: postil se, brzdal svoje počutke, zlasti oči, bičal in ostro pokoril svoje telo itd.

Sestrici v nebesih.

Med angeljčki
Nebeškimi
Prebivaš zdaj sestrica,
Pred Jagnjetom
Zdaj tvoj je dom
Njegova si družica

Pri mamic
Nje zadnje dni
Smo britko se solzili:
»Kaj z malo bo
Zdaj Ančiko?«
Ji žalostni tožili.

In mame glas
Tolaži nas,
Ko milo je velela:
»Saj hčeric
Preljubljeno
S saboj bom kmalo vzela.«

Zapre okó
Mama na to,
Na oder so jo djali . . .
Čez malo dni
So angeljčki
Še tebe odpeljali.

Zdaj tam radost
Nebes sladkost,
Sestrica! te napaja;
Tam ni solzá,
Bolest srcá
Se tamkaj ne nahaja.

Zdaj vekovit
Te rajski svit
Blaženstva tam objemlje,
Jaz bratec tvoj
Pretakam znoj
Še gost tu revne zemlje.

Oj sestrica!
Pred Jezusa
Poklekni, prosi zame;
Da on kedaj
V prelepi raj
Naj milostno me vzame.

Ne dolgo več
In smrtni meč
Bo združil, kar je ločil, —
Snidenja dan
Nam vsem krasan
Bo, upam — tam napočil.

Rad. Silvester.

